

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΔΥΟ ΑΤΤΙΚΑ

ΚΑΙ ΕΝ ΕΠΙΜΕΤΡΩ ΨΗΦΙΣΜΑ ΕΚ ΠΡΙΗΝΗΣ

1.

ΛΥΤΕΥΣΕΓΡΑΜΜΑΤΕΥ.

21ΣΙΜΩΝΟΣΒΟΙΩΤΙΩΙ
 =ΝΩΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΙ
 ΒΟΛΗΙΚΑΙΤΩΙ
 5 ΙΟΝΙΣΕΠΡΥΤΑ
 ΟΣΕΓΡΑΜΜΑΤ
 ΕΠΕΣΤΑΤΕΕΥ
 ΦΙΛΑΓΡΟΣΕ
 ΜΕΝΑΡΙΣΤ
 10 F \ ΟΤΙΑΝΗ
 ΙΑΘΗΝΑ
 Α ΓΟΙ

Ἐν ὁδῷ τινι τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, πρὸς μεσημ-
 ῖριαν τῆς ἐκκλησίας τῆς Καπνικαρέας, ἐπισκευα-
 ομένης οἰκίας τινός, εὐρέθη ἀρτίως καὶ ἠγοράσθη
 πρὸ τῆς Ἀρχαιολ. Ἑταιρίας τὸ τεμάχιον στήλης
 λίθου Πεντελησίου, τὸ ἔχον τὴν ἀνωτέρω ἀρχὴν
 ψηφίσματος. Ὑψος τοῦ λίθου 0,28, πλάτος 0,29,
 ἄχος 0,11. Εἶχε ποτε ἄνω ἀνάγλυφον παράστα-
 νιν, ἧς σώζονται μόνον δύο ὑπίσθιοι πόδες βοὸς κατὰ
 ὁ πρὸς δεξιὰ τῷ ὁρῶντι ἄκρον τοῦ λίθου. Ὁ πρῶ-
 ος στίχος εἶναι ἐγκεχαραγμένος ἐπὶ τοῦ ἀρχιτε-
 τονικῶς ἐργασμένου κανόνος· ἔπεται κυμάτιον,
 αἱ μετ' αὐτὸ οἱ δύο τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ψηφίσματος
 ἔγοντες στίχοι κατὰ πτώσιν δοτικὴν. Οἱ τρεῖς δὲ
 ὅσοι στίχοι δὲν εἶναι κατὰ τὴν στοιχηδὸν γραφὴν,
 λλ' ἄρχεται αὕτη πρῶτον ἀπὸ τοῦ τετάρτου στί-
 ου καὶ ἐφεξῆς. Σχῆμα γραμμάτων τὸ τῶν ἀρχῶν
 2ου δ' αἰῶνος. Καὶ ἡ ὀρθογραφία δὲ τοὺς
 ρόνους ἐκείνους σημαίνει.

Μεταγράφομεν τὰ κεφαλαῖα καὶ συμπληροῦμεν
 ἵτω πως·

. . . . Κο)λλυτεὺς ἐγραμμάτεε·

Ἀρίστ;)ωι Σίμωνος Βοιωτίωι

προξ)ένωι καὶ εὐεργέτη·

Ἐδοξεν τῇ) βολῇ καὶ τῷ

5 δῆμωι, Πανδ)ιονίς ἐπρυτά-

νευεν)ος ἐγραμμάτ-

ευεν)ἐπεστάτε, Εὖ-

ανδρος ἦρχεν,)Φίλαγρος ε-

ἴπε· ἐπαινέσαι) μὲν Ἀριστ-

10 ον Σίμωνος Κωπ;)έα, ὅτι ἀνῆ-

ρ ἀγαθός ἐστι περ)ι Ἀθηνα-

ίους) α(ὕ)τὸ(ν

.

Εἶναι πρόδηλον, ὅτι ἕκαστος στίχος ἀπὸ τοῦ τετάρ-
 του καὶ ἐξῆς εἶχεν ἀνὰ εἴκοσι γράμματα. Ἡ συμ-
 πλήρωσίς μου ἢ ἐν τῷ α'. καὶ τῷ ι'. στίχῳ δὲν
 εἶναι ἀναμφισβήτητος, μάλιστα διὰ τὸ Κωπέα, ὅπερ
 ἴσως οὐδαμοῦ οὕτω ἀπαντᾷ, ἀλλὰ δὲν εὗρον ἄλ-
 λην. Ἐν δὲ τῷ η'. στίχῳ συμπληρώσας τὸ ὄνομα
 τοῦ ἄρχοντος ἴσως ἔτυχον τοῦ ἀληθοῦς. Ὁ Εὐαν-
 δρος δηλ. κατὰ τοὺς σωζομένους καταλόγους ἤρξε
 τῷ 382/1 πρὸ Χρ. Ὑπάρχει μὲν ἐν τοῖς καταλό-
 γοις καὶ ἄλλο τοῦ 8ου αἰῶνος ὀκταγράμματον ὄνομα
 ἄρχοντος ἀπὸ τῆς συλλαβῆς Εὐ ἀρχόμενον, τὸ Εὐ-
 θυκλῆς, ἀλλὰ δι' ἐκείνου ἀναβαίνομεν εἰς τὸ ἔτος
 398/7, καὶ τόσον δὲν ἠθέλησα ἐγὼ νὰ προχωρήσω.

2.

. . . κ .

. ΜΑΤΑ-

. ΔΕΙΚΝΙΜΕΝΟΙΤ

. ΕΛΟΥΝΚΑΙΤΑΥΤΑΠΑΝΤ

5 ΙΤΕΣΤΗΝΕΞΑΡΧΗΣΑΥΤΟΙ

. ΤΟΝΔΗΜΟΝΔΟΥΝΑΙΑΥΤΟΙΣ

ΕΡΓΕΤΑΙΣΕΠΕΙΔΗΚΑΙΟΙΠΑ

ΑΣΙΝΠΟΛΙΤΕΛΝΕΜΠΡΙΗΝΕ,

ΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟΙΣΠΡΟΣΤΟΝ/

10 . ΓΑΤΑΙ/ΠΟΔΙΔΟΝΑΙΟΔΗΜΟΣΤ

ΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΒΟΥΛΕΙΤΟΥΣΠΡ

ΤΕΙΝΕΙΣΤΗΝΠΡΩΤΗΝΕΚΚΛΗ

ΟΝΓΙΓΝΟΜΕΝΗΝΠΡΟΣΑΓΑΓΕ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΑΙΥΠΕΡΤΗΣΔΩΡΕΑ

15 ΒΟΥΛΗΣΕΙΣΤΟΝΔΗΜΟΝΟΤΙ

ΚΑΡΕΑΛΥΚΩΠΑΔΟΥΘ

=ΔΙΙ·ΙΓΗ<Ι . .

.

Καὶ ὁ τὰ ἀνωτέρω γράμματα ἔχων λίθος ἐξ Ἀθηνῶν εἶναι, ὁ δὲ πωλήσας αὐτὸν τῇ Ἑταιρίᾳ εἶπεν, ὅτι κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς πόλεως ἀνεσκάφη. Πεντελήσιος καὶ αὐτός, ὕψους 0,230, πλάτους 0,205, πάχους 0,090. Ἐμφαίνει δὲ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων του τὰ μέσα τοῦ 8ου πρὸ Χρ. αἰῶνος, ἢ δὲ γραφή δὲν εἶναι ἢ στοιχηδόν, δι' ὃ καὶ ἡ συμπλήρωσις του ἔχει δυσκολίας. Συνεπλήρωσα ἐν

τῇ ἐξῆς μεταγραφῇ τὸν ι'. καὶ τὸν ια'. στίχον οὕτως ὥστε νὰ περιλαμβάνωνται ἐν αὐτοῖς ἀνὰ 49 γράμματα, ἀλλ' ὁ ιγὸς στίχος φαίνεται ἐπιδεχόμενος μόνον 44 γράμματα, ὁ δὲ ιδὸς ἀπαιτεῖ πάντως 50. Ἐχει λοιπὸν ἐλευθερίαν ἱκανὴν ὁ μετ' ἐμὲ ἐπιχειρήσων πλείονα καὶ ἐπιτυχέστεραν συμπλήρωσιν, Ἰδοὺ ἡ ἐμή.

.
... κ . . .

. . . ματα τ

- . . . ἀπο)δεικνύμενοι τ(ὴν ἑαυτῶν εὐνοίαν, ἣν ἔχοντες (;)
διετ)έλουν καὶ ταῦτα πάντ(α παραλαβ;
5 ὄν)τες τὴν ἐξ ἀρχῆς αὐτοῖς(ς ὑπάρχουσιν οἰκειότητα πρὸς;
ς;) τὸν δῆμον, δοῦναι αὐτοῖς (. εὐ-
εργέταις, ἐπειδὴ καὶ οἱ πα(τέρες; δεδῶκ;
ασιν πολιτέαν ἐμ. Πριήναι
10 πολιτευομένοις πρὸς τὸν δ(ῆμον, ὅπως ἂν εἰδῶσι πάντες ὅτι ἐπί-
σταται ἀποδιδόναι ὁ δῆμος τ(ὰς καταξίας χάριτας, ἀγαθῇ τύχ-
η)ι, δεδόχθαι τεῖ βουλευῖ τοὺς πρ(οέδρους, οἱ ἂν λάχῃσι προεδρε-
ύειν εἰς τὴν πρώτην ἐκκλησίαν
ον γιγνομένην προσαγαγε(ῖν αὐτοὺς πρὸς τὸν δῆμον καὶ
χρηματίσαι ὑπὲρ τῆς δωρεᾶς(ς αὐτῶν, γνώμην δὲ ζυμβάλλεσθαι τῆς
15 βουλῆς εἰς τὸν δῆμον, ὅτι (δοκεῖ τεῖ βολεῖ . . .
καρέα Λυκωπ(άδ;)ου Θ; . . .
ἐλη(ν'Η;)γησι . . .

Ἡ ἐν στίχῳ η'. μνημονευομένη Πριήνη, καθ' ὅσον ἠρεύνησα, μόνον ἔτι ἐν δυσὶ τεμαχίαις Ἀττικῶν ψηφισμάτων μνημονεύεται, τοῖς ἐν CIA, II, 1, ἀρ. 165 καὶ 166 ἐκδοθεῖσιν· ἀλλ' ἐκεῖνα τὰ τεμαχία βεβαίως εἶναι ἄσχετα πρὸς τοῦτο τὸ ἡμέτερον.

Ἐν τοῖς στίχοις ιβ'. καὶ ιγ'. ὑπολανθάνει, νομίζω, τυπικὴ τις φράσις ἐκ τῶν ἐν τῷ Ἀθηναϊκῷ πολιτεύματι οὐσῶν ποτε ἐν χρήσει, ἄγνωστος ἡμῖν μέχρι τοῦδε διατελέσασα.

Καὶ τὰ ἐν τῷ προτελευταίῳ στίχῳ κολοβά καὶ ἀμφιβόλου ἀναγνώσεως κύρια ὀνόματα παρέχουσι πράγματα. Ἴσως ἄλλος τις δυνήθῃ νὰ τὰ διευκρινήσῃ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1886.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ

ΕΠΙΜΕΤΡΟΝ

Κατὰ συγκυρίαν περίεργον ἀφοῦ τῇ 9 Δεκεμβρίου 1886 ἐπεδείχθη μοι τὸ πρῶτον τυπογραφικὸν δοκίμιον τοῦ ἀνωτέρω τεμαχίου, ἐν ᾧ μνεῖα τῆς Πριήνης, ἤλθαν ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς Πριήνης εἰς Ἀθήνας ἀντίγραφα τεμαχίων δύο ψηφίσματος ἅπερ σπεύδω νὰ δημοσιεύσω ἐνταῦθα, παραδοθέντα μοι ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ φίλου Ἰω. Σακκελιῶνος. Τούτου δηλαδὴ ὁ υἱὸς Ἀλκιβιάδης, διδάσκαλος ὢν ἐν Κελεμδεσίῳ τῆς μικρᾶς Ἀσίας, εὐρὼν τοὺς λίθους ἐν τοῖς ἐρειπίοις τῆς Πριήνης (τανῶν Σαμφούν καλεσι) κατὰ τὸ παρελθὸν ἔαρ ἀντέγραψε μεγαλογραμμάτως τὸ κείμενόν των ὁ ἀποδίδω κατωτέρω διὰ ὁμοίων τοῖς ἐν τῷ ὑπ' ὄψιν μου ἀντιγράφῳ γραμμάτων, προσθέτων καὶ οἷαν δὴ καὶ ὅσην δὴ ἡδυνήθην νὰ κάμω

αὐτοῦ προχείρως μεταγραφὴν, μετ' ὀλίγων συμπληρώσεων. Ἄν εἶχα ὑπ' ὄψιν μου καὶ χάρτινον ἀπόμαγμα τῶν λίθων, ἡδύνατο ἴσως καὶ ἡ μετα-

γραφὴ νὰ γίνῃ πληρεστέρα καὶ αἱ συμπληρώσεις βασιμώτεραι καὶ θαρράλεώτεραι.

Α'.

Π Ϛ

Σ Ε Ν Ε Ν Τ Η Α Ι Κ Ι Α Ι
 Ο Ι Σ Τ Ρ Ι Σ Ι Ν Ω Σ Ν Ι Σ Τ Ο Ι Σ
 Γ Ω Ν Κ Α Τ Ο Ι Κ Ο Υ Ν Τ Ω Ν Τ Η Ν Τ Ε
 5 Ρ Α Τ Ο Ι Σ Π Ο Λ Ι Τ Α Ι Σ Τ Η Τ Ε Δ Ε Υ Τ Ε
 Ε Π Ι Δ Ι Δ Ο Υ Σ Ε Κ Α Σ Τ Ω Ι Χ Ο Ν Δ Ρ Ο Υ Τ Ε Τ Ϛ
 Ω Τ Η Ρ Ι Α Σ Κ Α Ι Κ Α Τ Α Κ Λ Ι Ν Α Σ Ε Ι Σ Τ Ο Β Ι Α Ν Τ
 Τ Ε Κ Α Ι Ϛ Ϛ Ϛ Ϛ Τ Η Σ Ε Α Υ Μ Ε Γ Α Λ Ο Ψ Υ Χ Ι Α Σ
 Υ Σ Ε Ξ Ε Ν Ϛ Ϛ Ϛ Ϛ Ζ Ε Ν Α Υ Τ Ο Σ Τ Ο Ν Μ Ε Ν Δ Η Μ Ϛ
 10 Σ Π Ο Λ Ε Ω Σ Ε Σ Τ Ι Α Ν Α Ν Α Δ Ε Ι Ξ Α Σ Γ Ι Ν Ω Σ Κ Ω Ν Τ
 Α Ι Ε Α Υ Τ Ω Ι Κ Α Τ Α Ρ Χ Η Ν Π Ο Ι Η Σ Α Σ Θ Α Ι Τ Η Σ Ε Ι Σ
 Ο Ν Τ Ο Π Ρ Ω Τ Ω Σ Ε Π Ι Ν Ο Η Θ Ε Ν Υ Ρ Ο Ε Α Υ Τ Ο Υ Κ Α
 Ν Τ Ω Ν Ι Ε Ρ Ω Ν Μ Ε Τ Ο Υ Σ Ι Α Ν Ε Υ Ω Χ Η Σ Ε Ν Α Υ Τ
 Ε Κ Α Ι Τ Ο Υ Σ Π Α Ρ Ο Ι Κ Ο Υ Σ Ε Μ Π Ο Λ Λ Ο Ι Σ Χ Ρ Η Σ Ι Μ
 15 Σ Γ Ι Ν Ο Μ Ε Ν Ω Ν Ε Φ Ι Σ Ο Ν Μ Ε Τ Ε Χ Ο Ν Τ Α Σ Τ Ο Ι Σ Π Ο
 Ι Μ Ε Τ Α Τ Ω Ν Τ Ε Κ Ν Ω Ν Μ Ε Τ Α Δ Ο Υ Ν Α Ι Κ Α Ι Τ Ο Υ Τ Ο
 Α Ξ Ε Ω Ν Ο Υ Δ Ε Ν Α Υ Τ Η Τ Η Ι Ω Σ Α Λ Η Θ Ω Σ Ι Ε Ρ Α Ι
 Κ Α Ι Τ Ο Υ Σ Π Ρ Ε Σ Β Ε Υ Τ Α Σ Η Μ Ω Ν Υ Π Ε Ρ Ε Τ Ε Ρ Ω
 Ε Ω Ν Κ Α Ι Π Ε Ρ Ι Ο Ι Κ Ε Τ Ο Υ Ο Υ Ε Φ Α Σ Α Ν Α Π Ο Δ Ω
 20 Ν Ε Ι Σ Ε Φ Ε Σ Ο Ν Χ Ε Ι Ρ Ο Τ Ο Ν Η Θ Ε Ι Σ Κ Α Ι Α Υ Τ Ο Σ Π Ρ
 Ϛ Ϛ Ϛ Ϛ Ν Τ Ω Ν Α Δ Ε Ω Ν Υ Π Ε Δ Ε Ι Ξ Ε Ν Α Υ Τ Ω Ι Τ Α Κ Α
 Ϛ Ϛ Ϛ Ϛ Τ Α Κ Α Ι Σ Α Ι Ο Υ Λ Ι Ο Υ Κ Α Ι Σ Α Ρ Ο Σ Σ Υ Μ Β Ε Β Η Κ Ε Ν Ε Ν Τ Ρ
 Θ Α Ν Α Τ Ω Θ Η Κ Α Τ Α Τ Ε Τ Ο Υ Σ Ν Ο Μ Ο Υ Σ

Β'.

Ο Δ Ο Ν

Σ Α Τ Ο Π Α Ν Τ Α Ν Η Σ Τ Η Σ
 Ε Π Ι Λ Α Β Ε Σ Θ Α Ι Τ Ο Υ Ϛ Ϛ Ϛ Ϛ Π Ο Λ Λ Ω Ι Μ Α Λ
 Σ Ε Ω Σ Τ Α Ο Λ Α Κ Α Ι Κ Α Ι Π Ρ Ο Σ Τ Ο Σ Υ Ν Φ Ε Ρ Ο Ν
 5 Τ Ω Σ Α Π Ο Δ Ε Χ Θ Ε Ι Σ Δ Ε Κ Α Ι Π Ο Ι Η Σ Α Σ Θ Α Ι Τ Η Ν Ε Γ Δ Ο Σ Ι Ν
 Π Ε Ρ Τ Η Σ Π Ο Λ Ε Ω Σ Δ Ι Κ Η Ν 5 Β Α Σ Ε Ν Τ Ω Ι Ε Π Ι Φ Α Ν Ε Σ Τ Α Τ Ω
 Ε Τ Ω Ν Π Λ Η Θ Ο Σ Ο Υ Κ Ο Μ Ο Ν Τ Η Δ Ι Α Τ Η Σ Ε Σ Ο Μ Ε Ν Η Σ Α Ν Α Γ Ρ
 Α Ι Κ Α Θ Ο Λ Ο Υ Τ Ε Ο Υ Μ Ο Ν Ο Ν Ε Ν Τ Α Ι Σ Τ Α Ι Κ Α Ι Η Τ Η Σ Π Α Τ Ρ Ι Ε Ι Σ Α
 10 Ϛ Ϛ Ϛ Ϛ Τ Ε Υ Χ Ε Ν Ε Π Α Ι Ν Ο Υ Κ Α Ι Δ Ο Ξ Η Σ Α Τ Α Α Ξ Ι Ω Σ
 Ε Ω Σ Ε Ν Α Υ Τ Α Ι Σ Α Ν Α Σ Τ Ρ Α Φ Η Ν Α Ι
 Α Λ Α Κ Α Ι Ε Π Ι Σ Τ Α Τ Η Σ Ε Π Ι Π Ο Λ Λ
 Α Ρ Ο Τ Α Γ Ε Ι Σ Π Α Ν Τ Α Κ Α Λ Ω Σ Κ Α Ι Ο Σ Ι

ΦΕΥΣΗΡΞΕΝΕΠΙΕΙΚΩΣΩΣΤΕΜΗΘΕ
 ΗΣΠΟΛΕΩΣΟΡΘΩΣΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣ
 15 ΠΟΛΕΩΣΑΘΗΝΑΙΤΗΣΘΕΑΣΑΞΙ
 ΚΑΙΠΑΣΑΙΣΤΑΙΣΣΥΝΑΡΧΙΑΙΣΤΟΥ
 ΑΓΓΕΛΙΑΝΤΟΥΣΠΟΛΙΤΑΣΗΧΑΡΙΝΤΩΝ
 ΤΟΙΣΓΡ
 ΑΝΗΜΑΤΩΝ

Α'.

.
 πω
 σεν ἐν τῇ και
 οἱ τρισὶν ὡς (καλ)λίστοις . .
 τῶν κατοικούντων τὴν τε . . .
 5 ρα τοῖς πολίταις, τῇ τε δευτέρῃ
 ἐπιδιδούς ἐκάστῳ χόνδρου τε πόλ(τον) ; . .
 σ)ωτηρίας καὶ κατακλίνας εἰς τὸ Βιάντ(ειον) . .
 τε και.....ης εαυ μεγαλοψυχίας . .
 ο)υς ἐξένιζεν αὐτὸς τὸν μὲν δῆμο(ν) . .
 10 κοινὴν ; τῇ)ς πόλεως ἐστὶαν ἀναδείξας, γινώσκων τ . .
 αἱ ἐαυτῷ καταρχὴν ποιήσασθαι τῆς εἰς . . .
 ον το πρώτως ἐπινοηθὲν ὑπὸ ἐαυτοῦ κ . . .
 ν τῶν ἱερῶν μετουσίαν εὐώχησεν αὐτ(ο) . .
 ε καὶ τοὺς παροίκους ἐμ πολλοῖς χρησίμ(ους) ;
 15 ς γινομένων ἐφ' ἴσον μετέχοντας τοῖς πο(λίταις
 μετὰ τῶν τέκνων μεταδοῦναι καὶ τοῦτο . .
 ἀξίων οὐδεν αὐτῇ τῇ ὡς ἀληθῶς ἱερᾷ . .
 καὶ τοὺς πρεσβευτὰς ἡμῶν ὑπὲρ ἐτέρω(ν) . .
 εων καὶ περὶ οἰκέτου οὐ ἔφασαν ἀποδώ(σιν
 20 ν εἰς Ἑφεσον χειροτονηθεὶς καὶ αὐτὸς πρ(εσβ) . .
 ντωναδεων ὑπέδειξεν αὐτῷ τα κα . .
 τακκισα Ἰουλίου Καίσαρος συμβέβηκεν ἐν πρ . .
 ἐ)θανατώθη κατὰ τε τοὺς νόμους . . .

Β'.

.
 οδον
 σατο πάντα
 ἐπιλαβέσθαι τοῦ
 σεως τὰ ὅλα και
 5 τως ἀποδε(ι;)χθεὶς δὲ καὶ
 ὑ)πὲρ τῆς πόλεως δίκην
 ἐτῶν πλῆθος οὐκομον τῇ

 νης τῆς
 πολλῷ μᾶλλον
 καὶ πρὸς τὸ συμφέρον
 ποιήσασθαι τὴν ἔγδοσιν (τῆς στήλης ;
 5 θας ἐν τῷ ἐπιφανεστάτῳ(ι)
 διὰ τῆς ἐσομένης ἀναγρ(αφῆς)

- 10 . . . αι· καθόλου τε οὐ μόνον ἐν ταῖς . . .
 . . . τέτυκθεν ἑπαίνου καὶ δοξῆς ἀπὸ . . .
 . . . εως ἐν αὐταῖς ἀναστροφῇναι . . .
 δ)λλὰ καὶ ἐπιστάτης ἐπὶ πολλῶν . . .
 ἀποταγείς πάντα καλῶς καὶ δοῦλως . . .
 . . . φρενὴ ἤρξεν ἐπιεικῶς ὥστε μνηστῆρ . . .
 . . . τ)ῆς πόλεως ὀρθῶς καὶ δικαίως . . .
 15 . . . πόλεως Ἀθηνᾶς, τῆς θεᾶς ἀξίως . . .
 . . . καὶ πάσαις ταῖς συναρχαῖς του . . .
 ἐπι)κρυφαίαν τοὺς πολλοὺς ἢ χάριν τῶν . . .
 . . . τοῖς γρ . . .
 δια)κρινάμετων . . .

ταὶ καὶ ἡ τῆς πατρὸς(δος) ε α . . .
 ἀξίως.

Τὸ μέγεθος τῶν λίθων ἐδηλώθη μοι οὕτω· «τὸ μὲν ὑπὲρ τὸ στοιχεῖον Α περιχρῖον ὕψος 0,49, πλάτος 0,33, τοῦ δὲ ὑπὲρ τὸ στοιχεῖον Β ὕψος 0,48, πλάτος μέγιστον 0,31, πλάτος 0,10». Ἰππολίτω δ' ἔγω, ἐπὶ πάρος θὰ ἔχρην τὸ αὐτὸ καὶ ὁ ὑπὲρ τὸ στοιχεῖον Α λίθος, εἰ καὶ οὐδὲν περὶ τούτου ἐσημαίωσεν ὁ ἀντιγραφεὺς· διότι φαίνεται μοι, ἐπὶ μιᾷς καὶ τῆς αὐτῆς στήλης τεμάχια εἶναι οἱ δύο λίθοι, καὶ καλῶς ποιῶν ὁ ἀντιγράφας αὐτοὺς προέταξε μὲν τὸν ὑπὲρ τὸ Α, ἐπείταξεν δὲ τὸν ὑπὲρ τὸ Β, τὸν ἔχοντα τὰ γράμματα εἰς δύο ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιγραφεὶ ἀρραστηκυίας σελίδας ('colonnes'), ὧν ἡ δευτέρα, ἡ ἐλιγύστερος, προδήλιως ἔχει τὰς τελευταίας τυπικὰς γραφαὶς τοῦ φηρίσματος, ἔχει τὰς περὶ ἐκδόσεως καὶ ἰδρύσεως τῆς στήλης.

Ἐκ τῶν ὀλίγων μέχρις οὗδε γνωσθεισῶν ἐκ Πράγης ἐπιγραφῶν 'καθ' ὅσον τοῦλάχιστον ἐγὼ ἠρευνῶσα ἐν τῷ Corpus Inscriptionum Graecarum, ἐν τῇ ὑπὸ Lebas-Waddington συλλογῇ, ἐν ταῖς Ancient greek Inscriptions of the british Museum, ἔτι δὲ καὶ ἐν ταῖς περιοδικαῖς Mitthl. d. d. arch. Inst., Bullet. de corr. hell., Journal of hellen. studies καὶ Μουσ. καὶ βιβλιοθ. τῆς εὐαγγ. σχολῆς

Σμύρνης)· μίαν μόνην ἢ ὑπ' ἀρ. 2906, τοῦ CIG ἥτις εἶναι ψήρισμα κολοβόν, ὁμοίαν ἔχει ὑπόθετον τῇ ἐν ταῖς δυσὶ σήμερον ἐκδόσεσιν τοιαύταις. Τυμᾶται καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ πολὺ πλέον κεκοσμημένῳ λίθῳ πολιτῆς κοιναῖας παρασχών τῇ πατρίδι ὑπερησίας καὶ εὐεργετήσας αὐτήν. Καὶ οἱ χρόνοι δὲ ἐκείνου τε καὶ τούτων τῶν τεμαχίων φαίνονται εἰ αὐτοί, οἱ πρὸ Χριστοῦ, ὑποθέτω, Ῥωμαῖκοί. Πρόσθετος εἰς τὸ ἐπὶ ἐκεῖ μὲν μνημονεύονται Ῥωμαῖοι, ἐνταῦθα δὲ ὁ Ἰούλιος Καίσαρ. Δὲν λέγω δέ, ἐπὶ καὶ ὁ αὐτὸς ἀνὴρ ἐκεῖ τε καὶ ἐνταῦθα τιμᾶται, εἰ καὶ οὐδὲ τοῦτο εἶναι ἀπίθανον. Ὅπως δὲ ποτε ἑμῶς τὰ νῦν ἐκδιδόμενα τεμάχια, ὡς πολλὰ ἐκτενέστερα καὶ κοινωτέρως ὄλης, ἀξία εἶναι μελέτης πλείονος, μάλιστα δὲ τὸ ἐν στίχῳ ζ'. τοῦ Α ὅς ἡμῶν συμπληρωθὲν διδιν(ήσει)ν) ἐλκείει δικαίως τὴν προσοχὴν παντός ἀναγνώστου, διότι τοῦ Πριγκίπου Βιαντίας, τοῦ κλειζομένου ὡς ἐνός τῶν παλαιῶν ἐπὶ τὰ σοφῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐν ἐγνωρίζομεν ἕως τώρα ἐπὶ ὅπῃ ἐχεν ἐν τῇ γενετείρῃ αὐτοῦ πόλει κτίσμα ἱππώνων (νάος ἢ τι ἄλλο), καθὼς ἐν Σμύρνῃ τὸ Ὀμηρεῖον.

Τῇ 12 Δεκεμβρίου 1886.

Σ. Α. Κ.

ΜΕΓΑΡΙΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

Τέλη Αθηνῶν τοῦ ἔτους τούτου περιηγηθεὶς τὴν Μεγαρίδα εἶδα καὶ ἀντέγραψα περὶ τῆς 12 ἐπιγραφῶν, αἱ ὅσαι κατὰ τὸ πλεῖστον ἤδη εἶναι ἐκ-

δοδομένηαι ἐν διαφόροις ἐπιγραφικαῖς συλλογαῖς. Ὅθεν ἐκδίδοι ἐνταῦθα ἐπὶ τὰ. εἰς ὧν αἱ ὑπ' ἀρ. 1. 3. 6. 7 εἶνε ὅπως ἀνέκδοτοι, αἱ δὲ ὑπ' ἀρ. 2. 4. 5